112 3. júlí. var honum greidd, gefið út í viðurvist notarii publici afhendingarskjal það, sem hjer með fylgir eptirrit eptir, aptur á móti hefir ráðgjafinn s. d. leyft honum með skriflegri yfirlýsingu, og af henni fylgir hjer einnig eptirrit, að nota og nýta söfn þau, sem hjer eru, meðan hann lifir.

Með því þessu næst samkvæmt afhendingarskjalinu að senda ráðgjafanum eldsvoðaábyrgðarskjal fyrir söfnum þeim, sem hjer eru, hljóðandi upp á 30000 kr., hefir Jón Sigurðsson með tilliti til þess hluta handritanna, sem er í Reykjavík, getið þess, að hann sje geymdur í stiptsbókasafninu, og sje í umsjón skólavarðar Jóns Árnasonar, sem mun afhenda þann hluta handritanna herra landshöfðingjanum landssjóðsins vegna.

Jafnframt því að skýra herra landshöfðingjanum frá hinu framan skráða til nauðsynlegrar leiðbeiningar og senda eptirrit eptir uppteiknun Jóns Sigurðssonar yfir handrit þau, sem eru í Reykjavík, vildi ráðgjafinn þjónustusamlega mælast til þess við yður, að þjer þóknanlega vegna landssjóðsins vilduð taka á móti þessum hluta safnsins frá fyrnefndum Jóni Árnasyni, og um það vonast ráðgjafinn að fá frá yður þóknanlega skýrslu.

113 6. júlí. — *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja um* lán til vatnsveitinga — Eptir að ráðgjafinn hafði ritað herra landshöfðingjanum 24. maí þ. á., að hann áliti sèr eigi heimilt að veita úr viðlagasjóði lán það, er rœðir um í brjefi yðar 6. s. m., að upphæð 10000 kr., til að þurrka upp og rækta Staðarbyggðarmýrar, sem svo eru nefndar, og liggja undir Munkaþverárklaustur, með því að við það, er haft væri í boði fyrir láninu, gæti eigi álitizt nœgilegt, hafið þjer í þóknanlegu brjefi 8. f. m. getið þess, að þegar muni byrjað á að þurrka upp mýrarnar og væri mikið undir því komið, að því yrði haldið áfram, og þar með farið þess á leit, að yður yrði fengin heimild til að veita Munkaþverárklaustursumboði áminnzt lán úr viðlagasjóði, með þeim kjörum, sem til eru tekin í hinu fyrra brjefi yðar, sem sje að láninu sje skipt niður á 2 eða 3 ár og látið úti jafnóðum og verkinu skilar áfram, að greiddir sjeu 6 af hundraði á ári af því, sem lánið nemur upphaflega, upp í höfuðstólinn og í vöxtu, 28 ár í röð, og að ábúendur umboðsjarðanna greiði þessa 6 af hundraði af láninu í umboðssjóð ásamt jarðarafgjöldunum, eptir rjettri tiltölu engjalands þess, er jörðunum fylgir, og til vara leggið þjer það til, að slíkt lán verði veitt með því móti, að sett sje frekari trygging fyrir því með fasteignarveði, þangað til samþykki alþingis fáist til þess, að lánið sje veitt umboðssjóðnum eða Munkaþverárklaustursumboði með framangreindum skilyrðum.

Út af þessu er yður þjónustusamlega tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar, að ráðgjafinn enn sem fyr álítur sjer eigi heimilt að fallast á aðaltillögu yðar, en hins vegar þykist hann geta leyft, að lánið sje veitt, ef sett er nœgileg trygging fyrir endurborgun þess. Með því að hjer er að rœða um lán úr viðlagasjóði, eða landssjóði, verður að taka þetta svo, að lánið sje veitt hlutaðeigandi leiguliðum og þeir eigi að endurborga það, og að hlutaðeigandi umboðsmaður eða umboðssjóðurinn sje að eins milligöngumaður til að koma málinu í kring; verða því leiguliðarnir að gefa út skuldabrjef fyrir láninu, þar sem þeir skuldbinda sig til að greiða vexti af því og borga það á framangreindan hátt og að setja veð fyrir því, að skuldbindingum þessum verði fullnœgt, slíkt sem herra landshöfðinginn álítur nœgilegt, eptir reglunum fyrir lánum úr viðlagasjóði, og eins verður þegar ábúandaskipti verða, að láta hina nýju leiguliða taka að sjer sömu skuldbindingu með samsvaranda veði. Loks skal þess getið, að sje þessu hagað á þann hátt, er hjer segir, svo að leiguliðarnir verða lánþiggendur og setja venjulegt veð fyrir láninu, kemur eigi til orða að leggja málið fyrir alþingi.